

[Poul Møller.]

ændringsforslag i højere grad var fremsat til udvortes brug.

Dette viste sig også ved børnetilskudslovene. Da det blev bekendt i pressen, at de tre partier havde besluttet at forhøje børnetilskuddene til 39 mill. kr., fremsatte socialdemokratiet i udvalget et forslag om en forhøjelse på 45 mill. kr. Da den højtæredede finansminister derefter i tirsdags i udvalget stillede forslag om 50 mill. kr. i børnetilskud, så fremsatte socialdemokratiet samme eftermiddag et forslag om 54 mill. kr. i børnetilskud. (H. C. Hansen: På hvilket grundlag?). På grundlag af, at man tog lidt fra skattelettelserne og flyttede det over på børnetilskuddene. (H. C. Hansen: Man tog ikke lidt, man tog 4 mill. kr.!). Ja, man tog 4 mill. kr., men når man kun skal bruge 4 mill. kr., behøver man jo heller ikke at tage mere. Det smager lidt af auktion, men jeg er bange for, at hammerslag ikke i denne omgang bliver givet til den højestbydende på grund af manglende betalingsevne.

Jeg forstår godt, at socialdemokratiet må have noget at rumle med nu forud for valget, al den stund partiets agitatoriske muligheder er blevet berøvet det på næsten alle områder. De sidste arbejdsløshedstal for marts måned viser med al ønskelig tydelighed, at hele den socialdemokratiske agitation på dette område har været og er uden bund i virkeligheden.

I den førømtalte artikel i „Fyens Social-Demokrat“ udtaler det ærede medlem hr. Frede Nielsen — jeg beder om tilladelse til et kort citat —

„at jo højere solen kommer på himlen, des stærkere vokser arbejdsmulighederne frem, selv under denne regering.“

Dette skal jeg ingenlunde bestride, men forårets frembrud i marts måned er slet ikke nogen speciel foreteelse i det herrens år 1953; det er praktisk talt en årlig tilbagevendende begivenhed, der både indtraf i det ærede medlem hr. Hans Hedtofts regeringsperiode, og da statsministeren hed Stauning. Ikke desto mindre er arbejdsløsheden nu lavere, end den var i 1949 og i 1950, da det ærede medlem hr. Hans Hedtoft var statsminister, og betydelig lavere, end den var i Staunings regeringsperiode. Det ærede medlem hr. Frede Nielsen er da også ganske klar over, at denne henvisning til solen ikke er helt tilstrækkelig til at

forklare den betydelige stigning i beskæftigelsen, der har fundet sted. Det ærede medlem siger således:

„for eksempel ligger der ikke længere forventninger om et prisfald — i hvert fald ikke af større betydning. Den tilbageholdende og afventende tendens viger derfor til gunst for større aktivitet. Man lægger større kraft i produktionen.“

Nu har socialdemokratiet i måneder vinteren igennem fuldstændig afvist forskøg fra regeringspartierne side på at forklare, at den noget mindre beskæftigelse i 1952 hænger sammen med de herskende prisfaldsforventninger. Først nu, da disse er ved at tage af og beskæftigelsen og produktionen som følge deraf er stærkt stigende, går der et lys op for de ærede socialdemokratiske medlemmer, også det ærede medlem hr. Frede Nielsen. Nu er det selvfølgelig denne faktor, den aftagende prisfaldsforventning, der er skyld i, at arbejdsløsheden pludselig er væk. Da vi havde den, afviste man fuldstændig, at prisfaldsforventningen kunne have noget som helst med beskæftigelsen at gøre; da var det den udelige og evneløse regering, der havde bragt os ind i en umulig situation. Jeg tror ikke, den høje regering forlanger anerkendelse for sin indsats mod arbejdsløsheden, men jeg er overbevist om, at det ville både socialdemokratiet bedst, om partiet selv satte lidt skik på sine ræsonnementer eller i hvert fald satte en ny plade på grammofonen.

I kritikken af regeringens økonomiske politik har man haft opmærksomheden henvendt på produktionen og fremhævet, at den var stigende, da det ærede medlem hr. Hans Hedtoft var statsminister, medens den nu er faldende. Man har her fortrinsvis hæftet sig ved industriproduktionen og overset landbrugsproduktionen, der dog er en ikke uvæsentlig faktor i vor samlede produktion. Jeg forstår egentlig godt, at man har ladet dette ligge, fordi kendsgerningerne måske må distrahere, når realiteten er, at landbrugsproduktionen i indeværende høstår vil blive større end i noget tidligere høstår. Dette skyldes naturligvis for en stor del den gode høst, men det bør dog indgå i den samlede bedømmelse af vort lands produktion. Ser vi derimod på industriproduktionen, så er det rigtigt, at den i 1952 var noget mindre end i 1951, men den var dog 7 pct. højere end i 1949, og produktionen af produktionsmidler var 13 pct.